

F. Bridge (1879-1941): "Three songs for voice, viola and piano" (H. 76)

Översättning

1. Far, far from each other

M. Arnold (1822-1888)

Far, far from each other
Our spirits have flown
And what heart knows another?
Ah! who knows his own?

Blow, ye winds! lift me with you
I come to the wild
Fold closely, O Nature!
Thine arms round thy child

Ah, calm me! restore me
And dry up my tears
On thy high mountain platforms
Where Morn first appears

2. Where is it that our soul doth go?

H. Heine (1797-1856), K. F. Kroeker

One thing I'd know,
When we have perished,
Where is it that our soul doth go?
Where, where is the fire, that is extinguished?
Where is the wind?
Where is the wind but now did blow?
Where is it? Where is it?
Where is it that our soul doth go?
When we have perished.

3. Music, when soft voices die

P. B. Shelley (1792-1822)

Music, when soft voices die,
Vibrates in the memory;
Odours, when sweet violets sicken,
Live within the sense they quicken.

Rose leaves, when the rose is dead,
Are heaped for the beloved's bed;
And so my thoughts, when thou art gone,
Love itself shall slumber on.

1. Långt, långt från varandra

Långt, långt från varandra
Har våra själar flytt.
Och vilket hjärta känner ett annat?
Ja, vem känner väl sitt eget?

Blås, ni vindar! Lyft mig med er!
Jag kommer till vildmarken.
Slut tätt, o natur,
Dina armar runt ditt barn.

Åh, ge mig ro, upprätta mig!
Och torka mina tårar,
På dina höga klipplatåer,
Där morgonen först uppenbarar sig.

2. Varthän far vår själ?

En sak vill jag veta,
När vi har ryckts bort,
Varthän far vår själ?
Var, var är elden, som är utsläckt?
Var är vinden?
Var är vinden som hitintills blåst?
Vart är det? Vart är det?
Varthän far vår själ?
När vi har ryckts bort?

3. Musik, när milda röster dör

Musik, när milda röster dör,
Vibrerar i minnet;
Dofter, när ljuva violer mattas,
Lever i det sinne de upplivar.

Rosblad, när rosen är död,
Samlas in för den älskades bädd;
Likaså mina tankar, när du är borta,
Kärleken själv skall slumra vidare.